

Sygn. akt V.2 Ka 434/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Ewelina Grobelny

w obecności ---

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r.

sprawy: **M. C. /C./,**

syna Z. i K.,

ur. (...) w R.

obwinionego o wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, art. 283 § 1 Kp, art.282 § 1 pkt 1 Kp

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 23 kwietnia 2015r. sygn. akt II W 17/15

na zasadzie art. 437 kpk w zw. z art. 109 §2 kpw

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. obciąża obwinionego opłatą za II instancję w kwocie 400 (czterysta) złotych oraz zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt V.2 Ka 434/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Raciborzu uznał M. C. za winnego tego, że :

I. działając w imieniu pracodawcy, jako Prezes firmy (...) Sp. z o.o., będąc osobą odpowiedzialną za przestrzeganie przepisów prawa w firmie, w R., nie dopełnił obowiązku opłacenia składek na Fundusz Pracy, tj.:

- od dnia 16. 01. 2014 roku do dnia 28. 11. 2014 roku za grudzień 2013 roku w kwocie 900,78 zł;
- od dnia 18. 02. 2014 roku do dnia 28. 11. 2014 roku za styczeń 2014 roku w kwocie 886,90 zł;

- od dnia 18. 03. 2014 roku do dnia 28. 11. 2014 roku za luty 2014 roku w kwocie 522,01 zł;
- od dnia 16. 04. 2014 roku do dnia 28. 11. 2014 roku za marzec 2014 roku w kwocie 900,38 zł;
- od dnia 17. 06. 2014 roku do dnia 28. 11. 2014 roku za maj 2014 roku w kwocie 2.820,77 zł; tj. o czyn z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013r., poz. 674 ze zmianami oraz z 2014r. Dz. U. poz. 1146) w związku z art. 104 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013r., poz. 674 ze zmianami oraz z 2014r. Dz. U. poz. 1146), art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ppkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1442 ze zmianami oraz z 2014r. Dz. U. poz. 1161),

II. działając w imieniu pracodawcy, jako Prezes firmy (...) Sp. z o.o., będąc osobą odpowiedzialną za przestrzeganie przepisów prawa w firmie, w R., dopuścił do wykonywania pracy J. Ż. bez aktualnych badań lekarskich stwierdzających zdolność do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, w okresie od 02. 01. 2014r. do 30. 05. 2014r., tj. o czyn z art. 283 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502) w zw. z art. 229 § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502),

III. działając w imieniu pracodawcy, jako Prezes firmy (...) Sp. z o.o., będąc osobą odpowiedzialną za przestrzeganie przepisów prawa w firmie, w R., nie dopełnił obowiązku wypłacenia J. Ż., w okresie od 11. 07. 2014r. do 28. 11. 2014r. wynagrodzenia chorobowego za czerwiec 2014r. w wysokości 2.993,09 zł brutto, tj. o czyn z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502) w zw. z art. 94 pkt 5 w zw. z art. 92 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502),

IV. działając w imieniu pracodawcy, jako Prezes firmy (...) Sp. z o.o., będąc osobą odpowiedzialną za przestrzeganie przepisów prawa w firmie, w R., nie dopełnił obowiązku wypłacenia J. Ż., w okresie od 09. 08. 2014r. do 28. 11. 2014r. wynagrodzenia chorobowego za lipiec 2014r. w wysokości 457,92 zł brutto, tj. o czyn z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502) w zw. z art. 94 pkt 5 w zw. z art. 92 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502),

V. działając w imieniu pracodawcy, jako Prezes firmy (...) Sp. z o.o., będąc osobą odpowiedzialną za przestrzeganie przepisów prawa w firmie, w R., nie dopełnił obowiązku wypłacenia J. Ż., w okresie od 11. 06. 2014r. do 28. 11. 2014r. wynagrodzenia zasadniczego za pracę za maj 2014r. w wysokości 3.300,00 zł brutto, tj. o czyn z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502) w zw. z art. 282 § 1 pkt 1 w zw. z art. 94 pkt 5 w zw. z art. 85 § 1 i art. 86 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502),

VI. działając w imieniu pracodawcy, jako Prezes firmy (...) Sp. z o.o., będąc osobą odpowiedzialną za przestrzeganie przepisów prawa w firmie, w R., nie dopełnił obowiązku wypłacenia J. Ż., w okresie od 11. 07. 2014r. do 28. 11. 2014r. wynagrodzenia zasadniczego za pracę za czerwiec 2014r. w wysokości 110,00 zł brutto, tj. o czyn z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502) w zw. z art. 282 § 1

pkt 1 w zw. z art. 94 pkt 5 w zw. z art. 85 § 1 i art. 86 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502),

i za to na podst. art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w związku z art. 104 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, art. 46 ust 1 i art. 47 ust. 1 ppkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 9 § 2 kw i art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 4.000 zł. Sąd obciążył obwinionego kosztami postępowania i opłatą w stosownej wysokości.

Apelację od tego wyroku wniosła obrońca obwinionego M. C. zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu :

1.obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia tj. art. 67 § 1-3 kpsw oraz art. 117 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 132 kpk , art. 133 kpk i art. 38 §1 kpsw poprzez niedoręczenie obwinionemu zawiadomienia o terminie pierwszej rozprawy wraz z wnioskiem o ukaranie i pouczeniami wymienionymi w tych przepisach i przeprowadzeniu rozprawy pod jego nieobecność , uniemożliwiając mu obronę ;

2.obrazę przepisów prawa materialnego, tj.:

a) art.122 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 104 ust. 1 pkt 1 lit.a) ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz art. 46 ust. 1 i art. 47 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 1 §2 kw poprzez przyjęcie, że obwiniony ponosi odpowiedzialność za nieopłacanie przez (...) Sp. z o.o. składek na Fundusz Pracy za grudzień 2013r. , styczeń, luty, marzec i maj 2014r. , podczas gdy obwinionemu nie sposób przypisać winy za to zaniechanie z uwagi na brak faktycznej możliwości uiszczenia tych składek ze względu na brak środków po stronie (...) Sp. z o.o.;

b) art.282§1 pkt 1 w zw. z art. 94 pkt 5 i art. 92 §1 kp w zw. z art. 1 §2 kw poprzez przyjęcie że obwiniony ponosi odpowiedzialność za niewypłacenie J. Ż. wynagrodzenia chorobowego za czerwiec i lipiec 2014r. , podczas gdy obwinionemu nie sposób przypisać winy za to zaniechanie z uwagi na brak faktycznej możliwości uiszczenia tego wynagrodzenia ze względu na brak środków po stronie (...) Sp. z o.o.;

c) art. 282 §1 pkt 1 w zw. z art. 94 pkt 5 , art. 85 §1 i art. 86 § 1 kp w zw. z art. 1 §2 kw poprzez przyjęcie, że obwiniony ponosi odpowiedzialność za niewypłacenie J. Ż. wynagrodzenia zasadniczego za pracę za maj i czerwiec 2014r. , podczas gdy obwinionemu nie sposób przypisać winy za to zaniechanie z uwagi na brak faktycznej możliwości uiszczenia tego wynagrodzenia ze względu na brak środków po stronie (...) Sp. z o.o.;

d) art. 283 §1 w zw. z art. 229 §4 kp w zw. z art. 1 §1 kw poprzez przyjęcie, że obwiniony jest winny dopuszczenia J. Ż. do wykonywania pracy bez aktualnych badań lekarskich stwierdzających jej zdolność do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, podczas gdy pracownica ta była zatrudniona na stanowisku asystenta projektanta, co uzasadnia twierdzenie, iż społeczna szkodliwość tego czynu nie występuje, ponieważ pracownicy nie groziła w związku z tym żadna szkoda, a powód dopuścił ją do wykonywania pracy, będąc przekonany, że wydał pracownicy skierowanie na badania lekarskiej.

W oparciu o w/w zarzuty apelująca wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanych mu wykroczeń ewentualnie o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

apelacja obrońcy obwinionego nie zasługuje na uwzględnienie. W swojej apelacji obrońca obwinionego zarzuca sądowi I instancji przede wszystkim naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów a to przepisów art. 8 kpsw i art. 7 kpk. Jednak sąd rejonowy analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazał na jakich oparł się dowodach i dlaczego nie dał wiary innym dowodom w tym wyjaśnieniom obwinionego. To, że w niniejszej sprawie sąd rejonowy dokonał oceny zebranego materiału dowodowego (do czego zresztą był zobowiązany) w żaden sposób nie może prowadzić do zarzutu, że ocena tych dowodów była dowolna a nie swobodna. Nie trafny również okazał się zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Powyższe zarzut byłyby zasadny jedynie wówczas, gdyby sąd I instancji oparł swój wyrok na faktach , które nie znajdują potwierdzenia w wynikach postępowania dowodowego, albo też z faktów tych wyciągnął wnioski niezgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Takich uchybień sąd rejonowy w przedmiotowej sprawie się nie dopuścił, albowiem wskazał dowody , na których oparł swoje ustalenia jednocześnie wskazując przesłanki, którymi się kierował odmawiając wiary dowodom przeciwnym. Obrońca obwinionego w swojej apelacji powiela linię obrony reprezentowaną przez obwinionego w trakcie trwania postępowania tj. brak środków finansowych spółki. Jednak sąd rejonowy dokonał oceny wiarygodności wyjaśnień obwinionego z pozostałym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd I instancji wskazał na zeznania świadka J. Ż.

która potwierdziła, że od momentu rozpoczęcia pracy w firmie obwinionego (...) sp. z o.o. nie została skierowana na badania okresowe, przebywając na zwolnieniu lekarskim nie otrzymała świadczenia chorobowego za miesiąc czerwiec 2014 r. a świadczenie chorobowe za miesiąc lipiec 2014 r. zostało wypłacone jej z opóźnieniem. Ponadto w/w świadek nie otrzymała wynagrodzenia za pracę w miesiącach maju i czerwcu. Te zeznania świadka znalazły potwierdzenie w protokole kontroli przeprowadzonej w firmie obwinionego przez inspektorów Okręgowej Inspekcji Pracy w K. Oddział w R.. Obwiniony jako pracodawca zobowiązany był do przestrzegania przepisów kodeksu pracy, nie płacił składek na Fundusz Pracy, mimo to zatrudniał pracowników bez aktualnych badań lekarskich. Nie słuszny również okazał się zarzut obrazy prawa procesowego polegający na nie doręczeniu obwinionemu zawiadomienia o terminie pierwszej rozprawy co zdaniem apelującego uniemożliwiło mu prawo do obrony. Z akt sprawy wynika jednoznacznie, że wspomniane wezwanie na adres obwinionego nie zostało przez niego odebrane. W tych okolicznościach w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż zachowanie obwinionego wyczerpało znamiona zarzucanych mu wykroczeń. Sąd rejonowy dokonał oceny dowodów zgromadzonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego w sposób bezstronny, nie przekraczając granic swobodnej oceny dowodów, a przy tym uwzględnił zasady doświadczenia życiowego, a swój pogląd na ostateczne wyniki przewodu sądowego przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Ponieważ apelacja obrońcy obwinionego skierowana jest do całości wyroku obowiązkiem sądu odwoławczego jest ocenienie czy wymierzona obwinionej kara właściwie ocenia stopień winy i społecznej szkodliwości. Wymierzonej obwinionemu kary grzywny w wysokości 4.000 zł jest surowa ale nie rażąco surowa, mając na uwadze, sytuację materialną i możliwości zarobkowe sprawcy. Wskazany przez sąd rejonowy stopień społecznej szkodliwości wykroczenia, stopień zawinienia, powoduje iż powyższa kara w pełni odpowiada dyrektywom z art. 33 kw. Z tych też względów Sąd Okręgowy nie podzielając zarzutów i wniosków zawartych w

apelacji obrońcy obwinionego utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. O kosztach sądowych orzeczono po myśli art. 636 § 1 kpk.